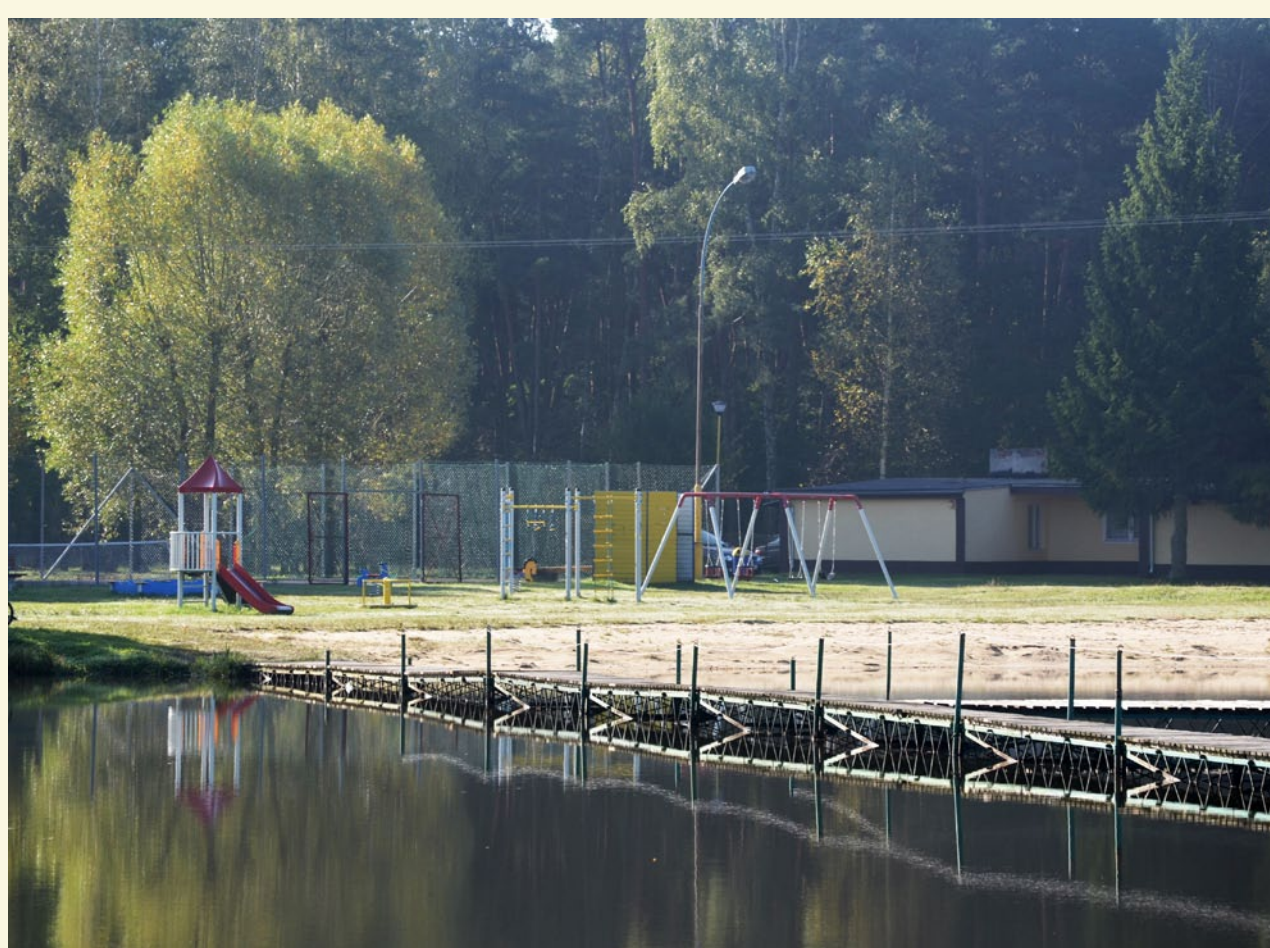

BRZYZINY

Gmina Brzeziny położona jest w południowo-wschodniej części Wielkopolski, w południowej części powiatu kaliskiego, w dolinie rzeki Prośny i Pokrzywnicy. Gmina znana jest przede wszystkim ze wspinających kompleksów leśnych, wodnych oraz osobliwego mikroklimatu, co daje doskonałe warunki turystyczne. Lasy zajmują tutaj około 43% całej powierzchni gminy i są obsadzone głównie drzewami iglastymi. Dużymi osobliwościami przyrodniczymi, stanowiącymi jednocześnie atrakcje turystyczne gminy są dwa rezerваты przyrody: Rezerwat „Olbina”, o powierzchni około 17 ha w leśnictwie Wilcze Ługi oraz Rezerwat „Brzeziny” w niedalekim sąsiedztwie wsi Brzeziny, o powierzchni 4,4 ha chroniący stanowisko największej polskiej paproci Długosza Królewskiego (łac. osmunda regalis), o liściach dochodzących do 2 m długości.

Dziś Brzeziny to przede wszystkim miejscowość wypoczynkowa. Znajduje się tutaj Ośrodek Wypoczynkowy Gminnego Ośrodka Sportu i Rekreacji. Wczasowicze, a także miejscowa ludność, mogą skorzystać z kąpieliska, plaży, pola namiotowego, boiska do tenisa ziemnego i piłki siatkowej. Warto zobaczyć również drewnianą remizę strażacką pobudowaną w 1935 roku z inicjatywy ówczesnego właściciela majątku i pałacu w Brzezinach, prezesa Straży Ogniowej i aktywnego działacza społecznego – Ernesta Schlössera. Remiza wykonana została bez użycia gwoździ, a budowniczym obiektem był cieśla z Pieczysk - Adamczyk.

Europejski Fundusz Rolny na Rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich. Europa Inwestująca w obszary wiejskie. Projekt współfinansowany ze środków Unii Europejskiej w ramach Osi 4 LEADER działanie 421 Wdrażanie projektów współpracy Programu Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2007-2013.

Szlakiem dębów i paproci

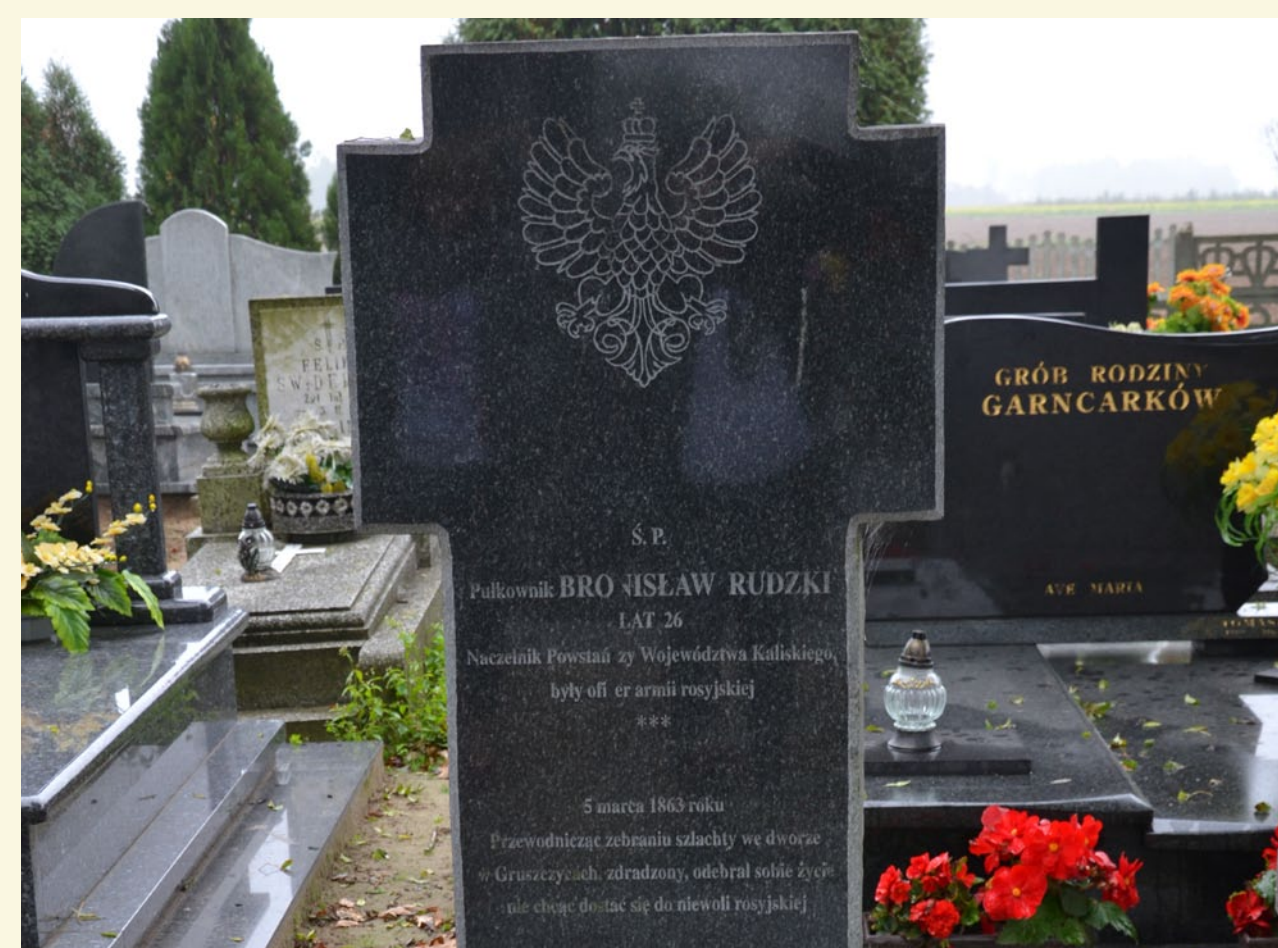
projekt realizowany we współpracy z Lokalną Grupą Działania LGD7 Kraina Nocy i Dni w ramach działania 4.21 „Wdrażanie projektów współpracy”. W ramach projektu została wytyczona i oznakowana trasa ścieżki rowerowej na terenie 13 gmin powiatu kaliskiego, ostrowskiego i sieradzkiego o łącznej długości około 200 km. Na terenie Lokalnej Grupy Działania Stowarzyszenia „Długosz Królewski” długość ścieżki wynosi około 80 km, rozmieszczonych na drogach uczęszczanych, asfaltowych, polnych, leśnych, tych mniej i bardziej znanych. Na całej długości trasy można zobaczyć naturalne piękno regionu, zabytki architektoniczne, rezerваты przyrody oraz niepowtarzalne miejsca, nierzadko owiane tajemnicami i legendami. Wszystkim korzystającym ze ścieżki rowerowej życzymy wielu przyjemnych chwil i niezapomnianych wrażeń na rowerowych szlakach „Dębów i paproci”.

GRUSZCZYCE

Gruszczyce to dawna gmina wiejska istniejąca do 1954 roku oraz w latach 1973-1976 w woj. łódzkim, a następnie w woj. sieradzkim (dzisiejsze woj. łódzkie). Siedzibą gminy był Wojków, a następnie Gruszczyce. 1 stycznia 1977 roku gmina została zniesiona przez połączenie z dotychczasową gminą Błaszki w nową gminę Błaszki. Miejscowość pojawiła się w źródłach pisanych w 1392 r., kiedy to wspomniano Zawiszę – dziedzica Gruszczyca. Gruszczyce od XII do XVII w. stanowiły ośrodek dużego klucza majątkowego rodziny Gruszczyńskich herbu Poraj. Majątek Gruszczyńskich na terenie województwa sieradzkiego składał się z ponad 10 wsi, a także licznych dzierżaw królewskich. W rękach Gruszczyńskich majątek pozostawał zapewne do poł. XVIII w. We wsi znajduje się zabytkowy, drewniany kościół pw. św. Stanisława Biskupa Męczennika z 1750 r. Budowla o konstrukcji zrębowej, oszalowana. Na belce tęczowej krucyfiks barokowy z XVII w. Ołtarz główny późnobarokowy o dekoracji rokokowej. Dwa ołtarze boczne rokokowe. Drzwi do zakrystii z pierwotnym zamkiem i okuciami. Na cmentarzu przykościelnym znajduje się grób płk Bronisława Rudzkiego, wojskowego naczelnika powstania styczniowego 1863 roku w województwie kaliskim. Nieopodal znajduje się rezerwat przyrody „Wrząca”. Utworzono go w 1995 r. w celu zachowania dla celów dydaktycznych i naukowych kwaśnej buczyny niżowej na granicy naturalnego występowania buka i jodły. Zajmuje powierzchnię 59,10 ha.

Europejski Fundusz Rolny na Rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich. Europa Inwestująca w obszary wiejskie. Projekt współfinansowany ze środków Unii Europejskiej w ramach Osi 4 LEADER działanie 4.21 Wdrażanie projektów współpracy Programu Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2007-2013.

Szlakiem dębów i paproci

projekt realizowany we współpracy z Lokalną Grupą Działania LGD7 Kraina Nocy i Dni w ramach działania 4.21 „Wdrażanie projektów współpracy”. W ramach projektu została wytyczona i oznakowana trasa ścieżki rowerowej na terenie 13 gmin powiatu kaliskiego, ostrowskiego i sieradzkiego o łącznej długości około 200 km. Na terenie Lokalnej Grupy Działania Stowarzyszenia „Długosz Królewski” długość ścieżki wynosi około 80 km, rozmieszczonych na drogach uczęszczanych, asfaltowych, polnych, leśnych, tych mniej i bardziej znanych. Na całej długości trasy można zobaczyć naturalne piękno regionu, zabytki architektoniczne, rezerваты przyrody oraz niepowtarzalne miejsca, nierzadko owiane tajemnicami i legendami. Wszystkim korzystającym ze ścieżki rowerowej życzymy wielu przyjemnych chwil i niezapomnianych wrażeń na rowerowych szlakach „Dębów i paproci”.

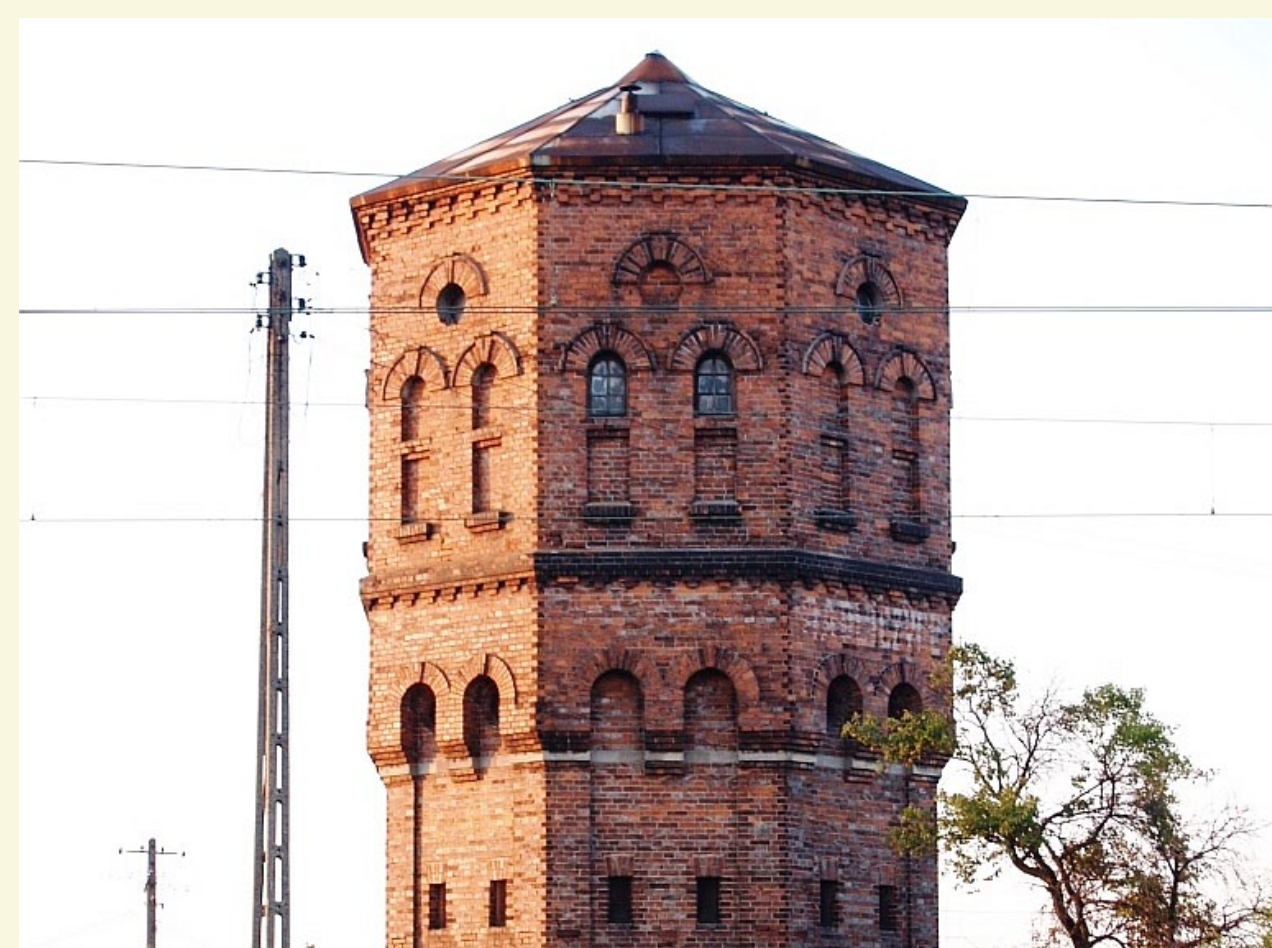

KROWICA PUSTA

Krowica Pusta to wieś w woj. wielkopolskim, pow. kaliski, gmina Szczytniki. Pierwsze wzmianki o miejscowości pochodzą już z roku 1338. W 1404 r. został zaznaczony podział na dwie sąsiadujące Krowice – Zawodną i Wielką zwaną Pustą. Od pocz. XV w. Krowicę miał Jan z Krowicy i jej część dał Wojciechowi, kasztelanowi łędzkiemu. W 1423 r. nastąpił podział włości Wojciecha i Krowica trafiła w ręce Jana z Łaska herbu Korab a następnie jego syna Andrzeja z Łaska który z czasem przekazał ją bratu Maciejowi. W 1536 włości zostały zakupione przez Elżbietę – żonę Mikołaja Brudzewskiego. Później przejął ją syn Hieronim. Od tej pory była w obrębie majątności Stawskiej do 1717 i należała do ich kolejnych właścicieli. W 1743 właścicielami stała się rodzina Biernackich.

W 2013 roku dzięki pozyskanym funduszom na terenie miejscowości powstał nowoczesny plac zabaw dla dzieci i boisko do piłki nożnej, a w 2014 r. dokonano oczyszczenia i pogłębienia stawu retencyjnego.

W bliskiej odległości od Krowicy Pustej znajdują się miejscowości Radliczyce i Marchwacz. W Marchwaczu znajduje się wart obejrzenia, pobudowany ok. 1820 r. pałac Niemojowskich, który jest wzorowany na pałacu w Łazienkach Królewskich w Warszawie. Mieści się tu również zbiorowa mogiła, w której pochowano zamordowanych w nocy z 21 na 22 stycznia 1945 roku dwunastu żołnierzy radzieckich i 63 mieszkańców Marchwacza. W Radliczycach można zobaczyć zabytkową wieżę ciśnień

Europejski Fundusz Rolny na Rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich. Europa Inwestująca w obszary wiejskie. Projekt współfinansowany ze środków Unii Europejskiej w ramach Osi 4 LEADER działanie 4.21 Wdrażanie projektów współpracy Programu Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2007-2013.

Szlakiem dębów i paproci

projekt realizowany we współpracy z Lokalną Grupą Działania LGD7 Kraina Nocy i Dni w ramach działania 4.21 „Wdrażanie projektów współpracy”. W ramach projektu została wytyczona i oznakowana trasa ścieżki rowerowej na terenie 13 gmin powiatu kaliskiego, ostrowskiego i sieradzkiego o łącznej długości około 200 km. Na terenie Lokalnej Grupy Działania Stowarzyszenia „Długosz Królewski” długość ścieżki wynosi około 80 km, rozmieszczonych na drogach uczęszczanych, asfaltowych, polnych, leśnych, tych mniej i bardziej znanych. Na całej długości trasy można zobaczyć naturalne piękno regionu, zabytki architektoniczne, rezerваты przyrody oraz niepowtarzalne miejsca, nierzadko owiane tajemnicami i legendami. Wszystkim korzystającym ze ścieżki rowerowej życzymy wielu przyjemnych chwil i niezapomnianych wrażeń na rowerowych szlakach „Dębów i paproci”.

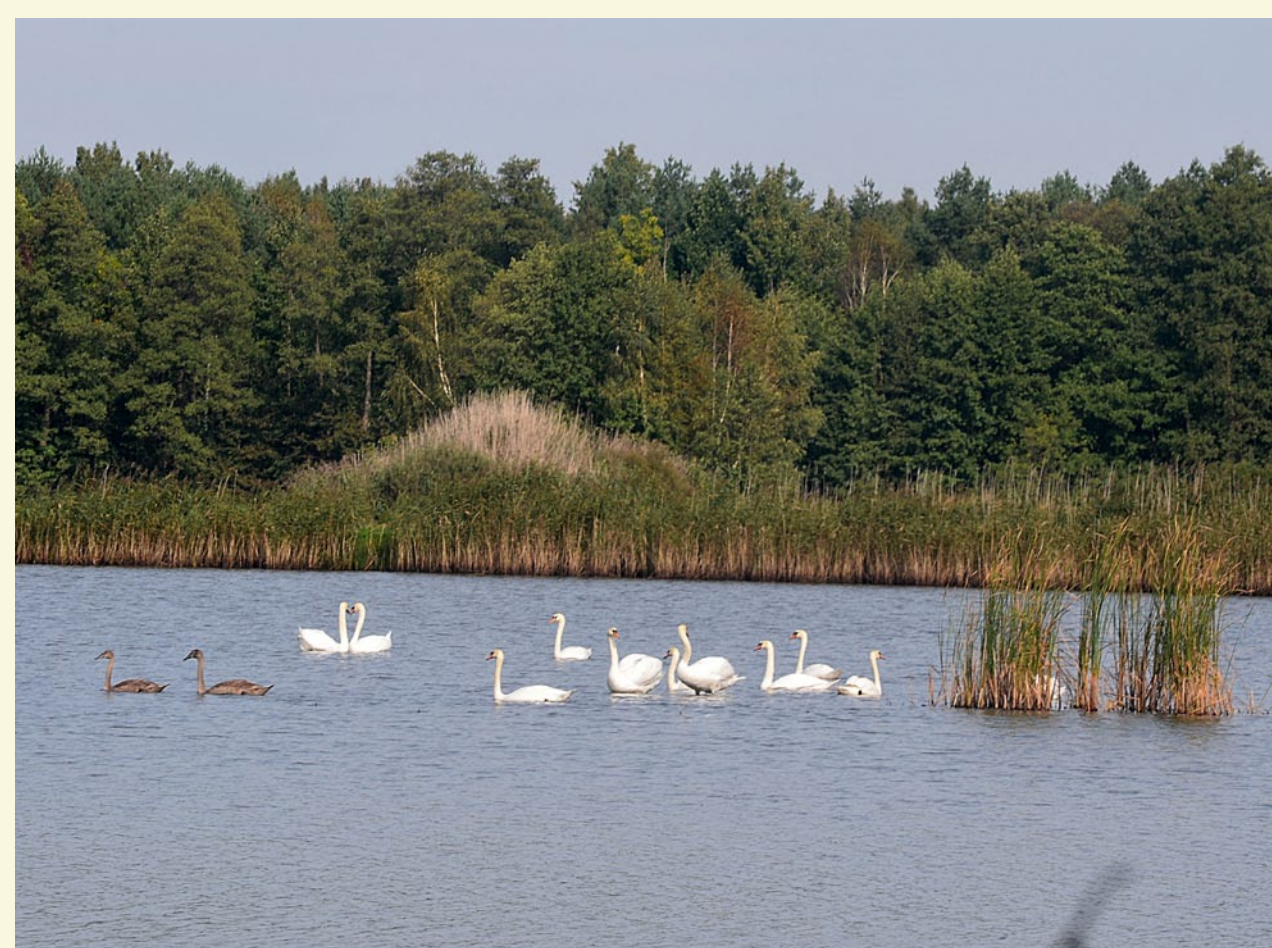

NOWE DZIKIE

Miejscowość Nowe Dzikie położona jest wśród lasów sosnowych i stawów rybnych w południowo – wschodniej części Gminy Brzeziny.

W stawach o powierzchni około 56 ha prowadzona jest hodowla karpia królewskiego i amura. Wody, brzegi i okolice stawów porośnięte szuwarami to istne królestwo ptactwa wodno-błotnego. Gniazdują tutaj m.in. kaczka krzyżówka, kaczka cyranka, łyska, kokoszka wodna, łabędź niemy. W szuwarach i trzcinowiskach spotkamy także gniazda trzciniczka, wąsatki, potrzosa. Nad lustrem wody i zaroślami stały dyżur patrolujący sprawuje błotniak stawowy, a z zarośli słychać dudnienie bąka. Częstymi gośćmi uczującymi na stawach są kormorany oraz czapla siwa i biała. Na obrzeżach stawów spotkać możemy bardzo często żerujące żurawie i bażanty łowne. Wczesną wiosną natkniemy się na odpoczywającego orla bielika. W okolicznych lasach gniazdują dzięcioły (czarny, zielony, trójpalczasty), duża rodzina sikor, sówki, sroki, kosy i drozdy. Na skraju lasów mieszka wrona siwa a na starzych olbrzymich sosnach w ich koronach królują myszołowy i kruki. Całą miejscowość i okolice cechuje specyficzny mikroklimat, na który ogromny wpływ mają wody stawów i otaczające je lasy.

Europejski Fundusz Rolny na Rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich. Europa Inwestująca w obszary wiejskie. Projekt współfinansowany ze środków Unii Europejskiej w ramach Osi 4 LEADER działanie 4.21 Wdrażanie projektów współpracy Programu Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2007-2013.

Szlakiem dębów i paproci

projekt realizowany we współpracy z Lokalną Grupą Działania LGD7 Kraina Nocy i Dni w ramach działania 4.21 „Wdrażanie projektów współpracy”. W ramach projektu została wytyczona i oznakowana trasa ścieżki rowerowej na terenie 13 gmin powiatu kaliskiego, ostrowskiego i sieradzkiego o łącznej długości około 200 km. Na terenie Lokalnej Grupy Działania Stowarzyszenia „Długosz Królewski” długość ścieżki wynosi około 80 km, rozmieszczonych na drogach uczęszczanych, asfaltowych, polnych, leśnych, tych mniej i bardziej znanych. Na całej długości trasy można zobaczyć naturalne piękno regionu, zabytki architektoniczne, rezerваты przyrody oraz niepowtarzalne miejsca, nierzadko owiane tajemnicami i legendami. Wszystkim korzystającym ze ścieżki rowerowej życzymy wielu przyjemnych chwil i niezapomnianych wrażeń na rowerowych szlakach „Dębów i paproci”.

REZERWAT „OLBINA”

Rezerwat Przyrody „OLBINA” – nazwa rezerwatu pochodzi od smoka Olby lub imienia diabła Olbiny. Według legendy rezydował on w bagienku, położonym w południowo-wschodniej części rezerwatu i miał zatopić Kalisz. Przed II wojną światową, lasy, w skład których wchodził rezerwat, były własnością Kalisza. Rezerwat „Olbina” wydzielono z lasów miejskich już w 1930 roku. Jego ostateczne utworzenie w 1958 roku miało na celu ochronę zasobów leśnych o charakterze puszczańskim. Olbina jest najstarszym i najlepiej udokumentowanym obiektem chronionym. Zachowano tutaj naturalny twór przyrody – pomnikowy bór jodłowo-świerkowo-sosnowy, o wielopiętrowej strukturze. Głównym przedmiotem ochrony w rezerwacie „Olbina”, którego powierzchnia wynosi ok. 17 ha, jest jodła pospolita oraz świerk. Dominującym gatunkiem w całym drzewostanie jest jednak sosna zwyczajna. Drzewa te tworzą starodrzew w wieku 100-190 lat. Poza wymienionymi gatunkami, w rezerwacie spotkamy znacznie młodsze, występujące pojedynczo takie drzewa jak: olsza czarna, brzoza brodawkowa, osika, dąb szypułkowy, jawor oraz wiąz. Wszystkie gatunki odnawiają się samosiewem. Niektóre okazy sosny, świerku i jodły osiągają 72 cm średnicy i przekraczają wysokość 38 m. Całe zbiorowisko cechuje duża dynamika rozwojowa, o czym świadczą liczne naloty i podrosty świerku, jodły i sosny, gwarantując jego trwałość. W niedalekim sąsiedztwie znajduje się rezerwat florystyczny „Brzeziny” o powierzchni 4,4 ha, który chroni środowisko największej polskiej paproci długosz królewski (łac. *Osmunda regalis*) o liściach dochodzących do 2 m długości.

Europejski Fundusz Rolny na Rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich. Europa Inwestująca w obszary wiejskie. Projekt współfinansowany ze środków Unii Europejskiej w ramach Osi 4 LEADER działanie 4.21 Wdrażanie projektów współpracy Programu Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2007-2013.

Szlakiem dębów i paproci

projekt realizowany we współpracy z Lokalną Grupą Działania LGD7 Kraina Nocy i Dni w ramach działania 4.21 „Wdrażanie projektów współpracy”. W ramach projektu została wytyczona i oznakowana trasa ścieżki rowerowej na terenie 13 gmin powiatu kaliskiego, ostrowskiego i sieradzkiego o łącznej długości około 200 km. Na terenie Lokalnej Grupy Działania Stowarzyszenia „Długosz Królewski” długość ścieżki wynosi około 80 km, rozmieszczonych na drogach uczęszczanych, asfaltowych, polnych, leśnych, tych mniej i bardziej znanych. Na całej długości trasy można zobaczyć naturalne piękno regionu, zabytki architektoniczne, rezerваты przyrody oraz niepowtarzalne miejsca, nierzadko owiane tajemnicami i legendami. Wszystkim korzystającym ze ścieżki rowerowej życzymy wielu przyjemnych chwil i niezapomnianych wrażeń na rowerowych szlakach „Dębów i paproci”.

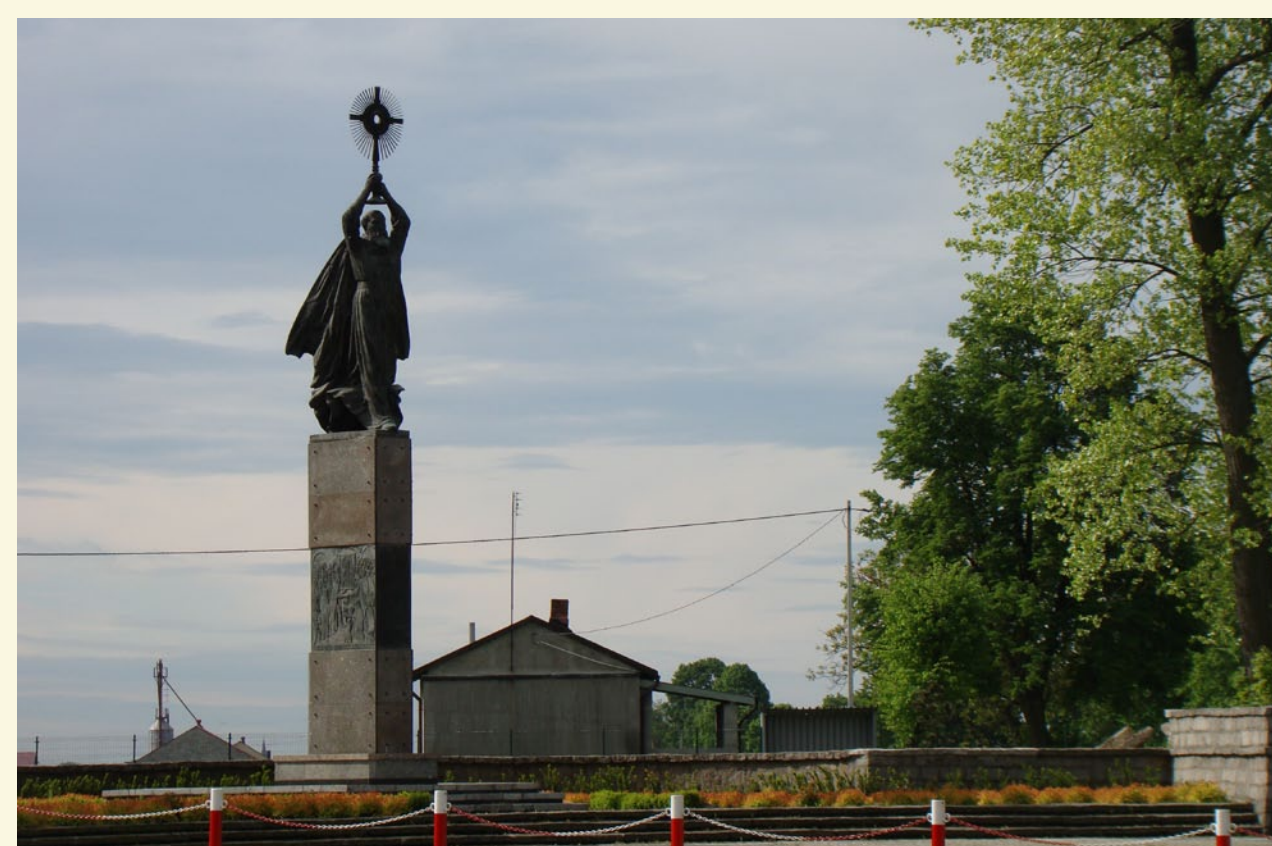

SZCZYTNIKI

Szczytniki – wieś w woj. wielkopolskim, pow. kaliski, siedziba gminy Szczytniki. Pierwszy raz nazwa Szczytniki została odnotowana przez Jana Łaskiego w dokumencie z początku XVI w. jako Szczytniky. Na przełomie XVI i XVII wieku należała do rodziny Potworowskich, a następnie przez półtora wieku do rodziny Łubieńskich – którzy wybudowali tu dwór stojący do dzisiaj – obecna siedziba władz gminnych. Rodzina Łubieńskich rozwinęła tu gospodarkę hodowlaną, tkactwo płócienne, zajmowali się ulepszaniem upraw, zakładaniem ogrodów, pasiek, chmielników. Ostatnim rezydującym przedstawicielem rodu był Feliks Łubieński – minister sprawiedliwości w rządzie Księstwa Warszawskiego i reformator polskiego sądownictwa. Marian Brandys podaje, że właśnie Feliks Łubieński „jako pierwszy sprowadził do Polski ziemniaki i uprawiał je w swoich Szczytnikach pod Sieradzem”. Dobra przechodziły kolejno w ręce kilku właścicieli, z których ostatnimi do roku 1940 byli Szarzyńscy.

W centrum miejscowości Szczytniki mieści się park podworski z dobrze zachowanym drzewostanem w tym: dwa dęby szypułkowe i jedna lipa drobnolistna liczące sobie ponad 300 lat, stanowiące pomniki przyrody. Na terenie parku znajduje się staw z wyspą i kamień z herbem szlacheckim z 1864 r. Park został zrewitalizowany w 2010 roku. Uwagę przyciąga też zabytkowy dworek z połowy XVIII wieku - obecnie siedziba władz gminnych, który należy do nielicznie zachowanych w Wielkopolsce siedzib szlacheckich z tego okresu. W centrum znajduje się również pomnik Augustyna Kordeckiego, który urodził się w pobliskich Iwanowicach – przeora Paulinów z Jasnej Góry wślawionego obrońcą klasztoru przed Szwedami. Od 2011 roku w Szczytnikach funkcjonuje kompleks boisk sportowych ORLIK, który jest ogólnodostępny dla wszystkich chętnych do uprawiania sportu.

Europejski Fundusz Rolny na Rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich. Europa Inwestująca w obszary wiejskie. Projekt współfinansowany ze środków Unii Europejskiej w ramach Osi 4 LEADER działanie 421 Wdrażanie projektów współpracy Programu Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2007-2013.

Szlakiem dębów i paproci

projekt realizowany we współpracy z Lokalną Grupą Działania LGD7 Kraina Nocy i Dni w ramach działania 4.21 „Wdrażanie projektów współpracy”. W ramach projektu została wytyczona i oznakowana trasa ścieżki rowerowej na terenie 13 gmin powiatu kaliskiego, ostrowskiego i sieradzkiego o łącznej długości około 200 km. Na terenie Lokalnej Grupy Działania Stowarzyszenia „Długosz Królewski” długość ścieżki wynosi około 80 km, rozmieszczonych na drogach uczęszczanych, asfaltowych, polnych, leśnych, tych mniej i bardziej znanych. Na całej długości trasy można zobaczyć naturalne piękno regionu, zabytki architektoniczne, rezerваты przyrody oraz niepowtarzalne miejsca, nierzadko owiane tajemnicami i legendami. Wszystkim korzystającym ze ścieżki rowerowej życzymy wielu przyjemnych chwil i niezapomnianych wrażeń na rowerowych szlakach „Dębów i paproci”.

